Ни өчен ашарга кирәк
(Ирина Гуринадан Sabyem.ru тәрҗемәсе)
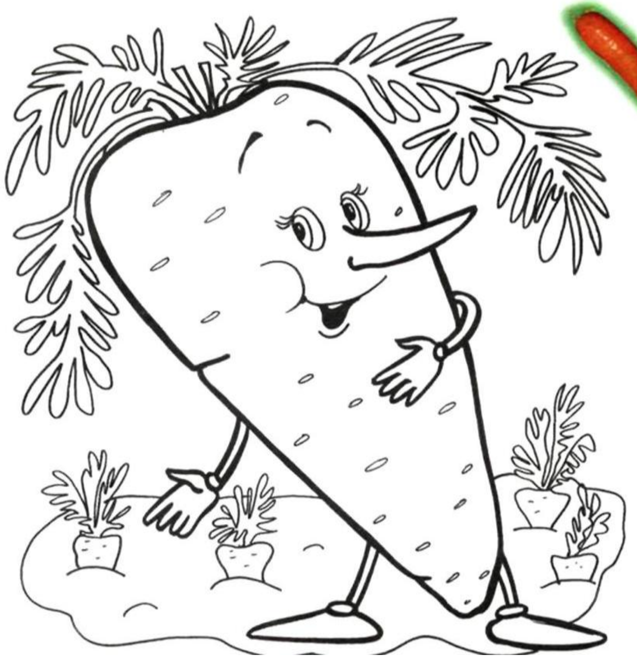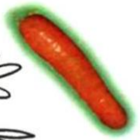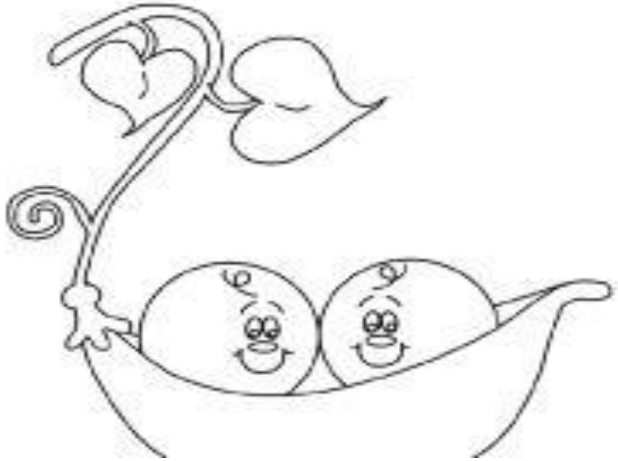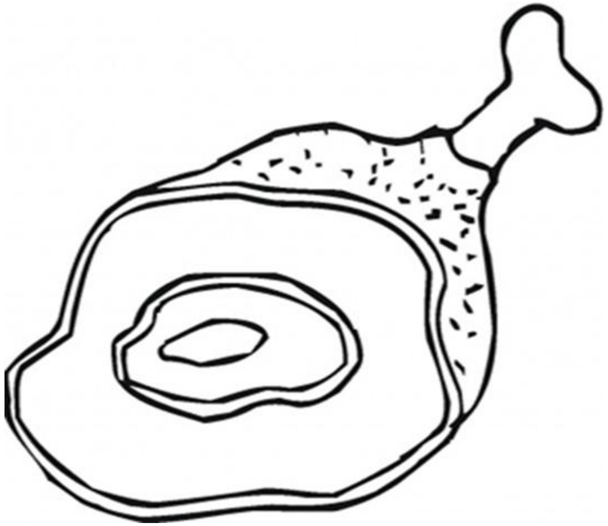
Яшәгән ди, булган ди, Алсу исемле кыз. Ул ашарга яратмаган.
- Кара, нинди тәмле ботка, - дигән аңа әбисе. – Бер генә калак булса да кабып кара – сиңа ул ошаячак.
Ләкин Алсу иреннәрен каты итеп кыскан һәм башын борган.
- Эремчек аша, - дип күндергән аны бабасы. - Ул бик тәмле дә, файдалы да.
Ләкин ул эремчек тә ашарга теләмәгән.
- Кызым, аш шундый тәмле, - дигән аңа әнисе. – Шундый матур! Анда кызыл кишер, яшел борчак, ак бәрәңге бар!
- Ашамыйм! – дип кычкырган Алсу һәм аш бүлмәсеннән йөгереп киткән.
Көн артыннан көн үткән. Бервакыт Алсу иптәшләре белән урамга чыгып киткән. Алар таудан шуарга теләгәннәр. Тауга биек баскыч алып барган. Алсуның дуслары тиз генә тау башына күтәрелгәннәр, ә Алсу аста басып калган:
- Сез барыгыз да шундый зур һәм көчле! Ә мин нигә кечкенә? Баскычлардан мин күтәрелә алмыйм, таудан шуа алмыйм!
- Чынлап та! – дип гаҗәпләнгәннәр алар. - Нигә син шундый кечкенә?
- Белмим, - дигән Алсу һәм, моңсуланып, өенә кайтып киткән. Йортка кергән, чишенгән. Ә күзләреннән яшьләр тамган: тып та тып, тып та тып. Шулвакыт ул кемнеңдер пышылдавын ишеткән. Үз бүлмәсенә кергән, беркем дә юк. Әби белән бабай бүлмәсенә кергән, беркем дә юк. Ата-аналары бүлмәсенә күз салган. Шулай ук буш.
- Бернәрсә дә аңламыйм. Кем пышылдый соң?
Алсу аш бүлмәсенә киткән. Ишекне ачып җибәргән һәм, пышылдау тагын да ныграк ишетелә башлаган. Өстәлдә бер тәлинкә шулпа торган.
- Ай, - дип гаҗәпләнгән Алсу, - бу бит яшелчәләр сөйләшә!
- Шулпада мин иң кирәклесе, - дигән кишер. – Миндә А витамины бар. Ул балаларга үсәргә булыша. Кем А витамины ашый, шул яхшы күрә. Минсез ярамый!
- Юк, без, без баш! - дип сикереп куйганнар борчак бөртекләре. - Яшел борчакта шулай ук А витамины бар. Һәм без күбрәк, димәк, без кирәклерәк! Тагын бездә В витамины да бар!
- Миндә шулай ук В витамины бар. Мин бит мактанмыйм, - дип мыгырдап куйган ит. - Гомумән, миндә төрле-төрле кирәкле витаминнар күп, алар йөрәкне яхшы эшләтә, тешләрне сәләмәтләндерә.
- Ә миндә С витамины, - дип сикереп куйган бәрәңге. - Ул барысыннан да мөһимрәк. Кем ул витаминны ашый, шул салкын тидерми!
Шулвакыт алар кычкырышып сугыша язганнар. Тәлинкә янында йоклап ятучы зур аш калагы торып, шулпага шап итеп суккан да:
- Алсу шулпаның тылсымлы икәнен, аны ашаган балалар тиз үскәнен һәм чирләмәвен ишетсә, шатланыр, сезне барыгызны да витаминнарыгыз белән бергә ашап та бетерер!
- Ә мин ишеттем, ә мин ишеттем! - дип кычкырган Алсу һәм аш бүлмәсенә йөгереп кергән. – Минем бик нык үсәсем һәм иптәшләрем белән бергә таудан шуасым килә!
Ул калагын алган да, шулпасын ашап та бетергән. Шуннан бирле Алсу көн саен яхшылап ашый башлаган. Тиздән ул буйга үскән, хәтта иптәшләрен дә узып киткән!